

Véletlen nincs

Ha sorsod urai valakivel összehoztak, mit gondolsz, mi volt a céljuk veled?

Van-e mértéked és szűröd hozzá, hogy a rosszat a jótól, a valótlant a valótól, a sarlatánt a beavatott bölcsőtől megkülönböztessed? A Jóság a természet legtisztább, leghatalmasabb gyökérhangja, amely vigasztal, ad, békét teremt és soha sem rombol. Adtál-e már a benned rejlő Jóságból teljesen önzetlenül úgy, hogy semmi viszonzást nem vártál érte? Mi a szereped abban, ha egy emberi kapcsolatod elméregződik?

Morális és szellemi elkötelezettségeddel összhangban mi a tennivalód e konfliktusban?

Szerinted az ősi népek miért nem féltek a haláltól?

Álmokban jártál-e olyan tájakon s örvendezve találkoztál-e olyan hozzátartozóiddal, akiknek a jelenedben a közelükbe sem kerültél?

Tudsz-e szeretni anélkül, hogy birtokolnál?

Le tudod-e küzdeni olyan ösztönzéseidet, amelyeket értelmed nem helyesel, de érzéseid mindennek fölött, kívánnak?

Rájöttél-e már, hogy egy-egy fájdalmas megpróbáltatásod milyen fontos figyelmeztetést tartalmaz számodra?

Rengeteg gyakorlati tanács, részletes utasítás birtokában megkísérel-e, hogy helyesen "várázzolj" életed minden vonatkozásában?

Egy új inkarnációban milyen szülőket választanál magadnak?

Rájöttél-e arra, hogy csalódásaid nagy része helytelen várakozás volt, s eredményeid, örömeid legtöbbször szerény alázatodból születtek?

Ráébredtél-e már arra, hogy néha éppen fordított módon próbálsz elérni céljaidat: érzéseid, gondolataid hevesen forgó centrifugájával inkább messzire taszítod, mint közel vonzod őket?

(Forrás:Kérdések Szepes Mária műveiből /1908. december 14. – 2007. Szeptember 3./)